

Srijeda, 30. svibnja 2018.

P8_TA(2018)0223

Usklađenost proizvoda ribarstva s kriterijima za pristup tržištu EU-a

Rezolucija Europskog parlamenta od 30. svibnja 2018. o provedbi kontrolnih mjera za utvrđivanje usklađenosti proizvoda ribarstva s kriterijima za pristup tržištu EU-a (2017/2129(INI))

(2020/C 76/07)

Europski parlament,

- uzimajući u obzir Uredbu (EU) br. 1380/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. prosinca 2013. o zajedničkoj ribarstvenoj politici, izmjeni uredaba Vijeća (EZ) br. 1954/2003 i (EZ) br. 1224/2009 i stavljanju izvan snage uredaba (EZ) br. 2371/2002 i (EZ) br. 639/2004 i Odluke Vijeća 2004/585/EZ ⁽¹⁾,
- uzimajući u obzir režim kontrole u okviru Zajedničke ribarstvene politike (ZRP), koji obuhvaća uredbe Vijeća (EZ) br. 1224/2009 ⁽²⁾ i (EZ) br. 1005/2008 ⁽³⁾ te Uredbu (EU) 2017/2403 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽⁴⁾,
- uzimajući u obzir Uredbu (EU) br. 1379/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. prosinca 2013. o zajedničkom uređenju tržišta proizvodima ribarstva i akvakulture, izmjeni uredbi Vijeća (EZ) br. 1184/2006 i (EZ) br. 1224/2009 i stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EZ) br. 104/2000 ⁽⁵⁾,
- uzimajući u obzir Uredbu (EZ) br. 854/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o utvrđivanju posebnih pravila organizacije službenih kontrola proizvoda životinjskog podrijetla namijenjenih prehrani ljudi ⁽⁶⁾,
- uzimajući u obzir Uredbu (EU) br. 1026/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2012. o određenim mjerama za očuvanje ribljih stokova koje se odnose na zemlje koje dopuštaju neodrživi ribolov ⁽⁷⁾,
- uzimajući u obzir Tematsko izvješće Europskog revizorskog suda br. 19/2017 iz prosinca 2017. naslovljeno „Uvozni postupci: nedostaci u pravnom okviru i nedjelotvorna provedba utječu na financijske interese EU-a”,
- uzimajući u obzir Rezoluciju Europskog parlamenta od 27. travnja 2017. o upravljanju ribarskim flotama u najudaljenijim regijama ⁽⁸⁾,
- uzimajući u obzir članak 52. Poslovnika, kao i članak 1. stavak 1. točku (e) odluke Konferencije predsjednika od 12. prosinca 2002. o postupku davanja odobrenja za sastavljanje izvješća o vlastitoj inicijativi te Prilog 3. priložen toj odluci,
- uzimajući u obzir izvješće Odbora za ribarstvo (A8-0156/2018),

A. budući da je EU najveće svjetsko tržište za proizvode ribarstva i akvakulture, s udjelom od 24 % ukupnog svjetskog uvoza tijekom 2016., a ovisi o uvozu za više od 60 % svoje potrošnje tih proizvoda;

⁽¹⁾ SL L 354, 28.12.2013., str. 22.

⁽²⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 1224/2009 od 20. studenoga 2009. o uspostavi sustava kontrole Zajednice za osiguranje skladnosti s pravilima zajedničke ribarstvene politike, o izmjeni uredbi (EZ) br. 847/96, (EZ) br. 2371/2002, (EZ) br. 811/2004, (EZ) br. 768/2005, (EZ) br. 2115/2005, (EZ) br. 2166/2005, (EZ) br. 388/2006, (EZ) br. 509/2007, (EZ) br. 676/2007, (EZ) br. 1098/2007, (EZ) br. 1300/2008, (EZ) br. 1342/2008 i o stavljanju izvan snage uredbi (EEZ) br. 2847/93, (EZ) br. 1627/94 i (EZ) br. 1966/2006 (SL L 343, 22.12.2009., str. 1.).

⁽³⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 1005/2008 od 29. rujna 2008. o uspostavi sustava Zajednice za sprečavanje, suzbijanje i zaustavljanje nezakonitog, neprijavljenog i neregularnog ribolova, o izmjeni uredaba (EEZ) br. 2847/93, (EZ) br. 1936/2001 i (EZ) br. 601/2004 i o stavljanju izvan snage uredaba (EZ) br. 1093/94 i (EZ) br. 1447/1999 (SL L 286, 29.10.2008., str. 1.).

⁽⁴⁾ Uredba (EU) 2017/2403 Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2017. o održivom upravljanju vanjskim ribarskim flotama i stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EZ) br. 1006/2008 (SL L 347, 28.12.2017., str. 81.).

⁽⁵⁾ SL L 354, 28.12.2013., str. 1.

⁽⁶⁾ SL L 139, 30.4.2004., str. 206.

⁽⁷⁾ SL L 316, 14.11.2012., str. 34.

⁽⁸⁾ Usvojeni tekstovi, P8_TA(2017)0195.

Srijeda, 30. svibnja 2018.

- B. budući da je u svojoj Rezoluciji od 8. srpnja 2010. o dogovorima za uvoz proizvoda ribarstva i akvakulture u EU ⁽⁹⁾ Europski parlament istaknuo da se jednim od glavnih ciljeva politike EU-a u području uvoza proizvoda ribarstva i akvakulture mora zajamčiti da uvezeni proizvodi u svakom pogledu zadovoljavaju iste zahtjeve koji se primjenjuju na proizvodnju u EU-u i da napori EU-a da se ribarstvo učini održivim nisu kompatibilni s uvozom proizvoda iz zemalja u kojima se riba lovi bez vođenja brige o održivosti;
- C. budući da se u komunikaciji Komisije od 14. listopada 2015. pod nazivom „Trgovina za sve: prema odgovornijoj trgovinskoj i ulagačkoj politici” (COM(2015)0497) EU obvezuje na odgovorniju trgovinsku politiku kao instrument za provedbu ciljeva održivog razvoja;
- D. budući da su za provjeru zadovoljava li riba proizvođača iz EU-a sanitarne norme EU-a odgovorne države članice, dok za uvezenu ribu Komisija ovlašćuje treće zemlje za utvrđivanje objekata kojima je dopušteno izvoziti riblje proizvode u EU, pod uvjetom da mogu jamčiti jednake standarde;
- E. budući da se najudaljenije regije EU-a u području Kariba, Indijskog oceana i Atlantskog oceana nalaze u susjedstvu nekoliko trećih zemalja čijim se uvjetima u pogledu ribolova, proizvodnje i stavljanja na tržište ne poštuju uvijek europski standardi, čime se stvara nepošteno tržišno natjecanje s lokalnim proizvodima;
- F. budući da postoje brojni međunarodni instrumenti koji se odnose na ribare i koje bi trebalo ratificirati i provesti, kao što su Konvencija Međunarodne organizacije rada br. 188 o radu u ribarstvu (ILO C188), Sporazum Međunarodne pomorske organizacije iz Cape Towna iz 2012. i Međunarodna konvencija Međunarodne pomorske organizacije o standardima izobrazbe, izdavanja svjedodžbi i držanja straže osoblja na ribarskim brodovima (STCW-F);
- G. budući da se u zaključcima Znanstvenog mišljenja br. 3/2017 od 29. studenog 2017. naslovljenog „Hrana iz oceana” preporučuje da se ciljevi održivog razvoja uključe u sve politike Unije te da se isti pristup primijeni u drugim međunarodnim područjima i da se pruži potpora drugim svjetskim regijama kako bi pronašle ravnotežu između gospodarskih i ekoloških ciljeva koji se odnose na proizvodnju hrane i morski okoliš;
1. napominje da se za stavljanje proizvoda ribarstva i akvakulture na tržište gospodarski subjekti iz EU-a moraju pridržavati niza propisa i ispunjavati stroge kriterije, uključujući pravila ZRP-a te sanitarne, radne, brodsko-sigurnosne i okolišne norme, a sve njih podupiru sustavi za osiguranje usklađenosti; uvjeren je da se sve to kombinira radi stvaranja visokih standarda u pogledu kvalitete i održivosti proizvoda koju potrošači u EU-u legitimno očekuju;
  2. smatra da bi se usklađenošću proizvoda ribarstva i akvakulture iz trećih zemalja sa standardima EU-a koji se odnose na ekološku i socijalnu održivost promicala održivost u tim trećim zemljama te da bi se doprinijelo pravednijem tržišnom natjecanju između proizvoda iz EU-a i proizvoda iz trećih zemalja;
  3. brine da uvoz takvih proizvoda podliježe manjem broju provjera, pri čemu su primarne kontrole sanitarne norme i Uredba o nezakonitom, neprijavljenom i nereguliranom ribolovu (NNN) ⁽¹⁰⁾ osmišljena samo kako bi se osiguralo da je riba ulovljena u skladu s važećim pravilima;
  4. ističe da bi radi osiguravanja pravednog tretmana uvezenih i europskih proizvoda ribarstva i akvakulture, koji bi trebao biti ključni cilj ribarstvene politike EU-a, EU trebao zahtijevati da svi uvezeni proizvodi budu u skladu sa standardima EU-a u području očuvanja i upravljanja, kao i s higijenskim zahtjevima propisanim zakonodavstvom EU-a; napominje da bi to pomoglo pri uspostavi pravednijeg tržišnog natjecanja i podizanju razine standarda za iskorištavanje morskih resursa u trećim zemljama;
  5. smatra da napori koje EU ulaže u okviru ZRP-a kako bi se očuvali riblji stokovi i ribarstvo učinilo održivim nisu kompatibilni s uvozom proizvoda ribarstva i akvakulture iz zemalja koje se sve više bave ribolovom ne brinući za održivost te su zainteresirane isključivo za kratkoročnu isplativost;

⁽⁹⁾ SL C 351 E, 2.12.2011., str. 119.

⁽¹⁰⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 1005/2008.

Srijeda, 30. svibnja 2018.

6. izražava zabrinutost zbog toga što se različitim pravilima za stavljanje ribe na tržište stvara diskriminatorno tržište koje nepovoljno utječe na ribarstvo i akvakulturu EU-a, zbog čega je potrebno pojačati i poboljšati kontrole proizvoda ribarstva i akvakulture;
7. smatra da bi u svim državama članicama trebalo poboljšati primjenu Uredbe o kontroli ⁽¹⁾ tako da se ona primjenjuje ravnomjerno i usklađeno u svim fazama opskrbnog lanca, uključujući usluge maloprodaje i ugostiteljstva, i na proizvode iz EU-a i na uvezene proizvode; također napominje da to vrijedi i za odredbe o označivanju;

Sanitarne norme

8. zabrinut je zbog toga što se sustavom koji je nametnula Unija i koji primjenjuju nadležna tijela trećih zemalja za provjeru sanitarnih kriterija za proizvode ribarstva koji se uvoze u EU ne pružaju dovoljna jamstva za to da se ti kriteriji uvijek poštuju;
9. poziva Komisiju da zajamči više obuke, tehničke pomoći i mogućnosti za izgradnju institucionalnih kapaciteta kako bi se zemljama u razvoju pomoglo da se usklade s propisima EU-a; potiče inicijative kao što je program „Bolja izobrazba za sigurniju hranu”, koji vodi Glavna uprava za zdravlje i sigurnost hrane (DG SANCO) i u okviru kojega se pruža izobrazba za kontrolno osoblje u zemljama u razvoju o standardima EU-a za proizvode ribarstva i akvakulture;
10. ističe važnost dosljedne primjene svih aspekata prava EU-a u pogledu zdravstvenih standarda i inspekcija (uključujući sigurnost hrane, sljedivost i prevenciju), jer su to ključni aspekti zaštite potrošača, na uvoz proizvoda ribarstva i akvakulture, uključujući stočnu hranu i krmne smjese; u tom pogledu poziva Komisiju da poboljša program inspekcije u trećim zemljama prilagodbom misija Ureda za hranu i veterinarstvo, ponajprije povećanjem broja objekata u kojima se obavlja inspekcija pri svakoj misiji kako bi rezultati bolje odražavali stvarno stanje u trećim zemljama;
11. napominje da čak i revizije DG-a SANTE pokazuju da su neke treće zemlje daleko od toga da osiguraju da proizvodi zadovoljavaju potrebne zdravstvene standarde, barem kad je riječ o plovilima za ribolov i brodovima tvornicama te plovilima za prijevoz hladnog tereta, čime se otežava provedba sanitarnih kontrola na graničnim inspekcijskim postajama Europske unije pri provjeri usklađenosti sa sanitarnim propisima;
12. zabrinut je zbog zapažanja da se ribarska plovila trećih zemalja koja obavljaju ribolov uz obale zapadne Afrike suočavaju s poteškoćama pri osiguravanju sljedivosti proizvoda i poštovanju sanitarnih normi; smatra da se nije moguće u potpunosti osloniti na vjerodostojnost certifikata koje treće zemlje izdaju za plovila i objekte u cilju odobrenja izvoza u EU;
13. smatra da je odobravanje trećim zemljama da drugim odabranim trećim zemljama delegiraju pravo na dodjelu takvih certifikata, čak i ako je riječ o obalnoj državi, u suprotnosti s konceptom odgovornosti države zastave koji je osnova ZRP-a, uključujući Uredbu o ribolovu NNN, a posebno odgovornosti države zastave koja potvrđuje certifikat o ulovu; smatra da bi Komisija trebala prekinuti praksu dopuštanja trećim zemljama da te ovlasti delegiraju drugim zemljama;
14. također smatra da bi sanitarnu kontrolu ribarskih plovila nadležna tijela trebala provoditi najmanje jednom godišnje;

Prava radnika

15. ističe razliku između hvale vrijedne statistike država članica u pogledu ratifikacije konvencija o radu pomoraca i iznimno loših rezultata u pogledu ratifikacije konvencija koje se odnose na ribare te ih potiče da bez odgode ratificiraju relevantne instrumente, uključujući Konvenciju C188 MOR-a, Sporazum iz Cape Towna i Konvenciju STCW-F;

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 1224/2009.

Srijeda, 30. svibnja 2018.

16. čestita socijalnim partnerima na uspjehu u primjeni članka 155. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU) pri pregovaranju o Direktivi Vijeća (EU) 2017/159 ⁽¹²⁾, kojom se djelomično provodi Konvencija C188 Međunarodne organizacije rada, no istodobno žali zbog toga što ona ne obuhvaća samozaposlene ribare; poziva Komisiju da dovrši proces podnošenja prijedloga dodatne direktive koji sadrži provedbene odredbe, kao što je učinila u području pomorskog prometa;

17. s tim u vezi potiče Komisiju da pokrene postupke za primjenu članka 155. UFEU-a u pogledu Konvencije STCW-F radi poboljšanja sigurnosti na moru u području ribarstva koje je široko priznato kao jedno od najopasnijih zanimanja u svijetu;

18. podupire stalne napore koji se ulažu u poboljšanje ribarstvene politike EU-a kako bi ribolov postao ekološki održiviji te kako bi se osigurao dugoročni opstanak obalnih zajednica i izvora hranjivih namirnica; smatra da su oni u suprotnosti sa sve većom otvorenošću tržišta EU-a za proizvode ribarstva iz trećih zemalja čiji sustavi upravljanja nisu tako strogi; smatra da je riječ o nedostatnoj usklađenosti ribarstvene i trgovinske politike;

Trgovinska politika

19. žali zbog toga što Komisija ponekad trećim zemljama šalje proturječne signale, kao što je slučaj u pregovorima o sporazumima o slobodnoj trgovini, ili na neki drugi način proširuje pristup tržištu EU-a zemljama koje su prethodno identificirane u skladu s Uredbom o ribolovu NNN ili Uredbom o neodrživom ribolovu ⁽¹³⁾;

20. poziva Komisiju da osigura blisku koordinaciju između trgovinske i ribarstvene politike Unije, među ostalim pri pregovorima o trgovinskim sporazumima koji obuhvaćaju pitanja povezana s ribarstvom; smatra da je nužno analizirati ekonomski i socijalni učinak sporazuma o slobodnoj trgovini na proizvode ribarstva EU-a, po potrebi primijeniti odgovarajuće zaštitne mjere i s određenim proizvodima ribarstva postupati kao s osjetljivima;

21. smatra da EU, kao najveći svjetski uvoznik proizvoda ribarstva, dijeli političku odgovornost s ostalim glavnim uvoznicima ribe u pogledu osiguravanja da trgovinska pravila Svjetske trgovinske organizacije budu u skladu s najvišim mogućim svjetskim normama za upravljanje ribarstvom i očuvanje; u tu svrhu poziva Komisiju da bilateralnim i multilateralim trgovinskim sporazumima EU-a zajamči jačanje poštene, transparentne i održive trgovine ribom;

22. ustraje u tome da sporazumi o slobodnoj trgovini i ostali multilateralni sporazumi s trgovinskim odredbama o kojima je pregovarala Komisija moraju sadržavati unaprijedena poglavlja o održivom razvoju koja se odnose na konkretna pitanja ribarstva i da se:

— izričito inzistira na zahtjevima iz Uredbe o ribolovu NNN, a da se treće zemlje obvežu na pokretanje postupka radi sprečavanja ulaska ribe ulovljene u okviru nezakonitog, neprijavljenog i nereguliranog ribolova na tržište EU-a kako bi se spriječio njezin neizravan ulazak u EU;

— traži od trećih zemalja da ratificiraju i učinkovito provode ključne međunarodne instrumente u području ribarstva, kao što su Konvencija UN-a o pravu mora, Sporazum UN-a o ribljim stokovima, Sporazum Organizacije Ujedinjenih naroda za hranu i poljoprivredu (FAO) o mjerama države luke i Sporazum FAO-a o sukladnosti, te da se pridržavaju normi relevantnih regionalnih organizacija za upravljanje ribarstvom;

23. poziva na to da se interesi najudaljenijih regija stvarno uzmu u obzir pri sklapanju sporazuma o partnerstvu u održivom ribarstvu ili trgovinskih sporazuma s trećim zemljama, uz mogućnost da se po potrebi iz njih isključe osjetljivi proizvodi;

24. poziva Komisiju da pri izradi sporazuma za razdoblje nakon Brexita uvjetuje pristup tržištu Unije za proizvode ribarstva i akvakulture iz Ujedinjene Kraljevine pristupom plovila Europske unije vodama te države i provedbom ZRP-a;

⁽¹²⁾ SL L 25, 31.1.2017., str. 12.

⁽¹³⁾ Uredba (EU) br. 1026/2012.

Srijeda, 30. svibnja 2018.

25. poziva Komisiju da predloži izmjenu Uredbe o OSP-u+ ⁽¹⁴⁾ kako bi se u instrumente koji se moraju ratificirati i primjenjivati uključili važni instrumenti u području ribarstva, kao što su Konvencija UN-a o pravu mora, Sporazum UN-a o ribljim stokovima, Sporazum FAO-a o sukladnosti i Sporazum FAO-a o mjerama države luke, kao i odredbe kojima bi se omogućila suspenzija statusa OSP+ u slučajevima u kojima nisu primijenjene odredbe navedenih instrumenata;

26. ističe da bi, kako bi se ispravili nedostaci pri provedbi poglavlja o trgovini i održivom razvoju u sporazumima o slobodnoj trgovini te kako bi se tim odredbama dala snaga, trebao postojati obvezujući mehanizam rješavanja sporova (uključujući savjetovanje među vladama, postupak u odboru, javni pristup dokumentima i savjetovanje s civilnim društvom), uz mogućnost primjene sankcija u slučaju nepoštovanja međunarodnih obveza;

27. izražava zabrinutost zbog slabosti i nedostataka carinskih kontrola opisanih u tematskom izvješću Europskog revizorskog suda br. 19/2017 te apelira na Komisiju i države članice da čim prije provedu preporuke iz tog izvješća;

28. napominje da su, osim obveze objavljivanja nefinancijskih informacija za velika trgovačka društva, akterima svih veličina, uključujući male i srednje poduzetnike, u dva problematična sektora – sektoru drvne sirovine i sektoru minerala iz područja zahvaćenih sukobima – nametnuti dodatni zahtjevi u pogledu veće obveze posvećivanja dužne pažnje, koji se trebaju primjenjivati duž cijelog lanca nadzora; smatra da bi i proizvođači ribarstva imali koristi od sličnih obveza te potiče Komisiju da ispita izvedivost uvođenja zahtjeva za postupanje s dužnom pažnjom kad je riječ o tim proizvodima;

Tržišne norme

29. napominje da, dok se odredbe Uredbe (EU) br. 1379/2013 o zajedničkom uređenju tržišta proizvodima ribarstva i akvakulture primjenjuju na sve proizvode ribarstva i akvakulture, odredbe o označivanju za potrošače primjenjuju se samo na relativno malu grupu proizvoda, isključujući pripremljene, konzervirane ili prerađene proizvode; smatra da bi trebalo poboljšati informiranost potrošača i o tim proizvodima uključivanjem dodatnih obveznih informacija na etiketama; smatra da je ključno poboljšati označivanje tih proizvoda radi informiranosti potrošača i jamčenja sljedivosti proizvoda ribarstva i akvakulture;

30. poziva Komisiju da promiče informativne kampanje o naporima u pogledu održivosti koje ulažu ribari EU-a i radnici u akvakulturi, uz isticanje visoke razine okolišnih normi i normi kvalitete propisanih zakonodavstvom EU-a u odnosu na treće zemlje;

31. smatra da se strogim poštovanjem zajedničke ribarstvene politike i ostalog zakonodavstva EU-a jamči poštovanje visokih standarda u području zaštite okoliša, higijensko-sanitarnih uvjeta i socijalne zaštite u okviru flote EU-a te stoga potiče Komisiju da odmah istraži mogućnost uvođenja etikete kojom će se identificirati riblji proizvodi iz EU-a;

32. izražava uvjerenje da bi europski potrošači često donosili drugačije odluke da su bolje obaviješteni o pravoj prirodi proizvoda koji se prodaju, kao i o njihovu zemljopisnom podrijetlu, kvaliteti i uvjetima pod kojima su proizvedeni ili ulovljeni;

33. smatra da bi obvezne informacije na etiketi proizvoda ribarstva trebale uključivati i državu pod čijom zastavom plovi plovilo koje je obavilo ulov;

34. pozdravlja činjenicu da je Komisija nedavno započela evaluaciju tržišnih normi koje su prvi put donesene prije više desetljeća kako bi se utvrdilo koje bi norme trebalo primjenjivati u kontekstu današnjih tržišnih praksi i tehnologija dostupnih za praćenje proizvoda;

Režim kontrole

35. smatra da tri uredbe koje sadrže režim kontrole čine uravnotežen paket i da su dovele do znatnih poboljšanja u upravljanju ribarstvom u EU-u;

36. pohvaljuje Komisiju zbog načina na koji provodi Uredbu o ribolovu NNN u odnosu na treće zemlje, kojim se pokazuje da EU može imati golem utjecaj na svjetsko ribarstvo u ulozi odgovorne države trgovine; potiče Komisiju da i dalje vrši pritisak na druge države trgovine kako bi provele mjere za sprečavanje ulaska ribe ulovljene u okviru ribolova NNN na svoja tržišta;

⁽¹⁴⁾ Uredba (EU) br. 978/2012 (SL L 303, 31.10.2012., str. 1.).

Srijeda, 30. svibnja 2018.

37. ističe izvješće koje su nedavno objavile organizacije civilnog društva i u kojem se analizira tijek uvoza morskih plodova u države članice EU-a od 2010., godine kad je Uredba o ribolovu NNN stupila na snagu, te ukazuje na nedostatke u kontroli uvoza iz trećih zemalja u države članice, kao i na to da se neusklađenim pravilima može omogućiti da proizvodi koji nisu u skladu s propisima uđu na tržište EU-a; stoga poziva države članice te zemlje tranzita i odredišta da poboljšaju međusobnu koordinaciju kako bi zajamčile temeljitije ispitivanje certifikata o ulovu izdanih za uvoz ribe; smatra da je ključno usvojiti usklađeni i koordinirani europski računalni sustav kojim bi se olakšale kontrole uvoza ribe u države članice;

38. smatra da Komisija i neke države članice nisu uspjele strogo provesti i primijeniti sve tri uredbe, što je prepoznato u dokumentima Komisije, Revizorskog suda i neovisnih promatrača;

39. smatra da je, osim primjene Uredbe o ribolovu NNN, potrebno provoditi strože daljnje kontrole stavljanja na tržište takve ribe, posebno strožim revizijama država članica i poduzeća za koje se sumnja da isporučuju proizvode koji potječu iz nezakonitog ribolova;

40. traži od Komisije da upotrijebi sve raspoložive instrumente kako bi se osiguralo da sve zemlje koje izvoze proizvode ribarstva i akvakulture u EU primjenjuju stroge politike očuvanja stokova; potiče Komisiju da surađuje s tim zemljama na svim odgovarajućim forumima, a posebno u okviru regionalnih organizacija za upravljanje ribarstvom;

41. primjećuje da je došlo do neuspjeha pri provedbi u mnogim aspektima među kojima su:

— neujednačene razine sankcija i neprimjena sustava kaznenih bodova u različitim državama članicama;

— sankcije koje nisu uvijek dovoljno odvraćajuće, djelotvorne ili razmjerne da bi se njima spriječilo ponavljanje povreda propisa;

— nezadovoljavajuće prikupljanje i razmjena podataka u državama članicama i među njima, što je osobito posljedica nedostatka zajedničke i kompatibilne baze podataka;

— loša sljedivost ribe, među ostalim pri prelasku nacionalnih granica;

— loša kontrola prakse vaganja;

— znatne razlike u provjeri uvoza i mjesta ulaska, uključujući certifikate o ulovu;

— nedostatak jasne i jedinstvene definicije teških povreda propisa diljem država članica;

42. ističe da je potrebno osigurati da kad se uvezeni proizvod odbije u nekoj luci jedne države članice Europske unije, on ne može ući na tržište Unije preko neke druge luke u drugoj državi članici;

43. slaže se s tim da su određene odredbe uredbi o režimu kontrole podložne tumačenju i da otežavaju ujednačenu provedbu, ali smatra da bi s dovoljno otvorenosti i političke volje Komisija i države članice mogle intenzivirati svoje napore kako bi se osigurala usklađenija provedba postojećeg zakonodavstva, primjerice primjenom smjernica i tumačenja;

44. napominje da je to bila svrha stručne skupine za poštovanje obveza u okviru sustava Europske unije za kontrolu ribarstva, uspostavljene tijekom reforme ZRP-a kao forum za iskrenu raspravu o nedostacima među subjektima, bez osuđivanja, i žali što se rad te skupine zasad ne razvija u predviđenom smjeru;

45. smatra da je potrebno učiniti još mnogo da bi se potaknula potpuna provedba sustava kontrole, uključujući odgovarajuće praćenje otkrivenih prekršaja, bolje izvješćivanje država članica o poduzetim mjerama i razmjenu informacija između država članica i Komisije;

46. potiče Komisiju da upotrijebi sve raspoložive instrumente kako bi potaknula države članice da u potpunosti provedu odredbe sustava kontrole, među ostalim, po potrebi uskraćivanjem sredstava iz Europskog fonda za pomorstvo i ribarstvo;

Srijeda, 30. svibnja 2018.

47. ponovno ističe zaključak naveden u svojoj Rezoluciji od 25. listopada 2016. naslovljenoj „Kako uskladiti nadzor ribarstva u Europi”⁽¹⁵⁾, a to je da svaka revizija Uredbe o kontroli ili Uredbe o ribolovu NNN mora biti ciljana i usmjerena na rješavanje samo onih aspekata koji sprečavaju učinkovite i jednake kontrole u svim državama članicama Unije;

48. poziva da se prošire nadležnosti Europske agencije za kontrolu ribarstva (EFCA) na kontrolu plovila obuhvaćenih sporazumima, među ostalim na temelju suradnje s nadležnim tijelima države potpisnice, te da se EFCA-i dodijele sredstva koja su joj za to potrebna;

49. duboko žali zbog odluke Komisije da započne veliku reviziju cijelog sustava kontrole, a da prije toga nije provedeno odgovarajuće javno savjetovanje ni o provedbi Uredbe o ribolovu NNN, ni o mandatu Europske agencije za kontrolu ribarstva ni o reviziji cijelog paketa, kako se zahtijeva u smjernicama za bolju regulativu; smatra da bi se održavanjem formalnog javnog savjetovanja o svim tim elementima prije podnošenja prijedloga o reviziji omogućilo svim dionicima da daju dovoljan doprinos reviziji tog najvažnijeg stupa ZRP-a;

50. snažno inzistira na tome da revizija ne smije dovesti do slabljenja postojećih mjera, nego bi njome trebalo poboljšati i učvrstiti jednake uvjete za sve pri kontroli ribarstva kao jedini mogući način da se zajamči „zajednička” dimenzija Zajedničke ribarstvene politike;

51. inzistira na tome da osnovna načela revidiranog sustava kontrole moraju obuhvaćati:

- standarde i norme na razini cijelog EU-a u pogledu inspekcijskih pregleda na moru, u luci i duž cijelog lanca nadzora;
- potpunu sljedivost ribe duž lanca nadzora, od plovila do krajnje točke prodaje;
- potpune podatke o ulovu svih subjekata, uključujući plovila kraća od deset metara i osobe koje se bave rekreacijskim ribolovom;
- ujednačene razine sankcija u svim državama članicama;
- zajedničku definiciju prekršaja;
- sustav kaznenih bodova koji sve države članice primjenjuju na jednak način;
- sankcije koje su dovoljno odvraćajuće, učinkovite i razmjerne;
- sustav razmjene svih informacija o zabilježenim prekršajima kojemu mogu pristupiti Komisija i sve države članice te pravne i sudske popratne postupke;
- potpuno usvajanje poboljšanja dostupnih tehnologija i mogućnost usvajanja budućih tehnologija kako se budu razvijale bez potrebe za izmjenom zakonodavstva;
- nedvosmisleno utvrđivanje odgovornosti Komisije i država članica te po potrebi regija unutar država članica;
- nedopuštanje regionalizacije Uredbe o kontroli;

52. poziva Komisiju da što prije podnese prijedlog o izmjeni Uredbe o kontroli;

53. ustraje u tome da se ne smiju dopustiti nikakve izmjene ni slabljenje odredbi i načela Uredbe o ribolovu NNN s obzirom na njezin golem uspjeh i utjecaj na ribarstvo diljem svijeta;

54. inzistira na tome da uključivanje trećih zemalja u postupke prethodnog utvrđivanja, utvrđivanja i stavljanja na popis u okviru Uredbe o ribolovu NNN mora biti lišeno svakog političkog uplitanja te da se brisanje s popisa mora temeljiti isključivo na činjenici da je dotična zemlja u potpunosti ostvarila poboljšanja koja Komisija smatra nužnima;

⁽¹⁵⁾ Usvojeni tekstovi, P8_TA(2016)0407.

Srijeda, 30. svibnja 2018.

55. smatra da bi trebalo ojačati ulogu EFCA-e kako bi se omogućilo njezino intenzivnije uključivanje u primjenu uredbi o kontroli i ribolovu NNN, uključujući provjere i unakrsne provjere podataka u cijelom lancu nadzora, planiranje i koordinaciju inspekcija koje provode Komisija i države članice te provjeru certifikata o ulovu;

o

o o

56. nalaže svojem predsjedniku da ovu Rezoluciju prosljedi Vijeću i Komisiji.
